

Department of Trauma Surgery and Emergency Medicine
Medical University of Lublin
20-081 Lublin, Staszica 16 st., ☎, fax: 81 532 18 54
Chair of the Department:
Dr hab. med. Adam Nogalski prof. nadzw.
e-mail: chirurgiaurazowalublin@tlen.pl

Lublin 8 listopada 2016r.

***Recenzja rozprawy doktorskiej Thomasa Wilpa zatytułowanej:
„A Comparison of European Emergency Medical Services
and the Possibility of Implementing a Standardized Training
Curriculum for a Future European Paramedic Profession”.***

Zgodnie z uchwałą Rady Wydziału Nauk o Zdrowiu z Oddziałem Pielęgniarstwa i Instytutem Medycyny Morskiej i Tropikalnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego z dnia 26.09.2016, wytypowany do zrecenzowania rozprawy doktorskiej autorstwa Pana Thomasa Wilpa napisanego pod opieką prof. Jerzego Laska, przedstawiam moją opinię.

Przedstawiona do mojej oceny rozprawa Pana Thomasa Wilpa, jest napisana w języku angielskim i porusza kwestię porównania europejskiego ratownictwa medycznego i możliwości wprowadzenia ujednoliconego programu szkoleniowego dla przyszłych ratowników na terenie Europy.

Autor podjął się bardzo trudnego zadania analizy funkcjonowania przedszpitalnych struktur ratownictwa medycznego we wszystkich krajach europejskich, ze szczególnym naciskiem na ocenę procesów kształcenia oraz nabywanych umiejętności personelu medycznego uzyskanych w ich przebiegu.

W związku z uwarunkowaniami historycznymi w różnych krajach europejskich, rozwiązania organizacyjne struktur ratownictwa medycznego

różnią się znacząco między sobą. Różnice występują nie tylko pomiędzy krajami europejskimi, ale także pomiędzy poszczególnymi regionami, co zależy od stopnia urbanizacji, warunków geograficznych czy możliwości ekonomicznych oraz dostępu do innych struktur ochrony zdrowia. Stały i bardzo szybki postęp medycyny prowadzi do konieczności wprowadzania zmian także w strukturach ratownictwa medycznego. Bardzo istotne dla personelu ratownictwa medycznego jest, aby zdobywać wiedzę, umiejętności oraz kompetencje odpowiednie dla okoliczności stawianych przez dzisiejszą medycynę. Zadanie to może być zrealizowane jedynie przez odpowiednie, ujednolicone procesy kształcenia, a następnie ocenę oraz recertyfikację efektów kształcenia. Zapisy prawne krajów członkowskich Unii Europejskiej zobowiązują je aby zapewnić wszystkim obywatelom UE jednakowy dostęp do świadczeń medycznych niezależnie od miejsca zaistnienia zdarzenia nagłego. Aby spełnić te warunki konieczne jest opracowanie podstawowych kryteriów uprawnień i kompetencji dla zespołów pracujących w strukturach ratownictwa medycznego oraz utworzenie instytucji monitorującej efekty takich działań we wszystkich europejskich krajach. Dlatego tak ważne są opracowania naukowe takie, jak dysertacja Thomasa Wilpa, które w sposób kompleksowy zgłębiają omawianą powyżej tematykę.

Przedstawiona dysertacja autorstwa Thomasa Wilpa napisana jest w języku angielskim. Składa się ze 188 stron i podzielona jest na 7 głównych części:

Wstęp (7 stron), tło historyczne (10 stron), niemieckie służby ratownictwa medycznego (18 stron), przegląd piśmiennictwa (14 stron), badanie przekrojowe (18 stron), synteza ustaleń (11 stron), wnioski i zalecenia (10 stron). Ponadto dysertacja obejmuje: streszczenie w języku angielskim i polskim (każde po 2 strony), wykaz skrótów, słowniczek, listę krajów europejskich, 18 rycin oraz 18 tabel. Praca kończy się bibliografią zawartą na 13 stronach z 225 pozycjami w kolejności alfabetycznej oraz V załącznikami na 89 stronach.

Wstęp (rozdziały od 1 do 3), to wyraźny dowód na to, że autor bardzo dobrze orientuje się w temacie i jest dogłębnie przygotowany do przeprowadzenia badań. W pierwszych trzech rozdziałach autor systematyzuje pojęcia dotyczące zagadnień związanych z ratownictwem medycznym, poruszanych w kolejnych rozdziałach. Bardzo ważną edukacyjnie częścią dysertacji jest prezentacja rysu historycznego rozwoju ratownictwa medycznego w Europie ze szczególnym uwzględnieniem medycyny ratunkowej na terenie Niemiec.

W kolejnych dwóch rozdziałach (4 oraz 5) autor przedstawia metodologię swoich badań, która objęła interaktywny przegląd literatury oraz badanie przekrojowe. Z naukowego punktu widzenia metodologia wybrana przez autora jest adekwatna do analizowanego problemu oraz spełnia wszelkie kryteria pracy naukowej.

W rozdziałach 6 oraz 7 autor przedstawia najważniejsze wyniki swoich badań, a także bazując na nich formułuje zalecenia dotyczące ustawodawstwa i finansowania, edukacji oraz kompetencji ratowników. Rozdział 7 zawiera fragment zatytułowany „dyskusja”, obejmujący zaledwie 2 strony tekstu. Jednakże właściwe porównania własnych wyników badań z badaniami

innych autorów zajmują znacznie obszerniejsze fragmenty rozdziałów 6 i 7, gdzie zestawione są z prezentacją wyników badań własnych i wnioskami, co dla recenzenta, a w przyszłości czytelnika, jest utrudnieniem przejrzystej analizy pracy.

W moim przekonaniu bardzo istotną częścią pracy jest załącznik V obejmujący 72 strony tekstu, w którym autor przedstawia uporządkowane informacje dotyczące systemów ratownictwa medycznego w 27 krajach europejskich. Stanowi to doskonałe źródło wiedzy pozwalające na analizy rozwiązań organizacyjnych funkcjonujących systemów ratownictwa przedszpitalnego w skali całej Europy.

Bibliografia zajmująca 13 stron zawiera 225 pozycji. Tak obszerny spis literatury stanowi zbiór najnowszych informacji dotyczących problemu poruszanego przez autora. Pozycje są dobrze przemyślane i aktualne. Dysertacja napisana jest w bardzo przejrzysty sposób, wzbogacona czytelnymi rycinami, tabelami. Została także starannie edytowana.

Uwagi:

- tłumaczenie streszczenia na język polski w niektórych fragmentach nie jest tożsame z wersją oryginalną, przez co nie zawsze oddaje istotę przekazywanych treści.
- Rozprawa doktorska Thomasa Wilpa jest bardzo cennym źródłem informacji, która ze względu na założenia badawcze powinna trafić do szerokiego grona odbiorców we wszystkich krajach europejskich. Dobór piśmiennictwa powinien więc w zdecydowanej większości uwzględniać opracowania anglojęzyczne, podczas gdy u autora 144 z 225 pozycji to teksty niemieckojęzyczne.

- Zarówno cele jak i wnioski w tej pracy zostały przedstawione wyłącznie w formie opisowej. W moim przekonaniu sformułowanie kilku celów głównych, a następnie przedstawienie w punktach najistotniejszych wniosków odpowiadających na założenia pracy, poprawiłoby znacznie czytelność analizowanych zagadnień.

- Błędy edytorskie: - błędna numeracja stron w spisie treści (strona X), - brak tłumaczenia na j. angielski w części opisu w fig. 14 (strona 26).

Pomimo paru komentarzy organizacyjnych oraz uwag odnośnie pewnych aspektów rozprawy doktorskiej, które mają na celu powiększenie potencjału publikacyjnego pracy, pragnę zaznaczyć, że nie umniejszają one merytorycznej wartości przeprowadzonych badań, analiz i wniosków.

Praca napisana przez Pana Thomasa Wilpa porusza bardzo istotny i złożony problem. Dysertacja jest nowością w kontekście analizy i dyskusji nawiązujących do wyników badawczych dotyczących odniesień międzynarodowych. Ubiegający się o tytuł doktora przeprowadził badania starannie i dostarczył krytycznej oceny swoich własnych wyników. Projekt ten jako całość dostarcza znaczącej, nowej wiedzy w tej dziedzinie nauki, w szczególności w perspektywie utworzenia nowego modelu ratownictwa medycznego w Europie.

W rezultacie, dysertacja Thomasa Wilpa została zaplanowana i przeprowadzona w odpowiedni sposób, a wyniki zostały dojrzałe omówione. Autor wykazał się szeroką wiedzą w zakresie piśmiennictwa odnośnie problemów związanych z tematem pracy. Autor osiągnął wysoki poziom biegłości analizy wyników oraz ich omawiania, co powinno charakteryzować niezależnego badacza naukowego. Przytoczone powyżej uchybienia mają jednak drugorzędne znaczenie i nie zmieniają mojej bardzo pozytywnej oceny

rozprawy jako całości oraz mogą być łatwo poprawione przed ostateczną publikacją wyników.

Podsumowując, mogę stwierdzić, że wartość naukowa pracy Thomasa Wilpa jest niewątpliwa i spełnia kryteria przedstawione w art. 13 ust.1 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu RP z dnia 2 grudnia 2014r. - Dz. U. poz. 1852).

Mam zatem zaszczyt przedstawić Wysokiej Radzie Wydziału Nauk o Zdrowiu z Oddziałem Pielęgniarstwa i Instytutem Medycyny Morskiej i Tropikalnej Gdańskiego Uniwersytetu Medycznego wniosek o dopuszczenie Thomasa Wilpa do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Dr hab. n. med. Adam Nogalski

profesor nadzwyczajny